

אה.

זיו גרשון

ישנו טפוס

אנשים –

רתומים ל

כרפדה המטלטלת סביב לכפר הנצחון

של השירה ; דגלים

דגולים, צבועים וסדורים,

כמו שורות

החילים שעליהם הם נצבים :

נכנסים במקצב, בטורים מדודים,

מדדים ברקל רוקעת בקביעות

ובצליל מונוטוני

(טה-טה-טם ! טה-טם !)

לפי סמון של שרביט-מנצח מחדד

כמו עשב בלהב, או שורת שני-חלב – הוא

ממשקל ושוקל טורים ושורות, מן שול ועד שול,

באפן שקול, משכיל לשכלל עד אשר מחולל

נסים ופלאות, גבעות ערמות ואדר מהדר.

ומיהם ההם, שפמו רודן מגנדר בדרגות,

טוריהם עטורי-השאלות, מהדסים באותות,

מכבירים ברהב ופאר להקים היכלות נפיליים

מרקעי-שחקים, מסבכי-נסוחים, מרטיטים

בריתמוס מרנין, במצלול צלול-צלצול?

מיהם ההם?